

b. n. Myśli obywatelskie.

XVIII. 2. 671.
<http://rcin.org.pl>

M Y S L I OBYWATELSKIE

XVIII. 2. 671

Nie będąc w rządzie Senatu, ani w liczbie Posłów Obrady dzisiejszego Seymu składających. Niemożę innym sposobem komunikować publiczności myśli moich, iak tylko na piśmie.

Od początku przytomny Selsyom Seymowym z ukontentowaniem widziałem Szlachetny zapal przeciw Potencyi wolność Naszą krempuiący. Z równą satysfakcyą patrzałem na stateczne w tey materyi postępowanie, na roztropną powolność radzić Mocarstwa Nam sprzyiającego, dobry skutek utwierdził zaufanie Narodu w tym Królu i Sądziacie który wspaniałości i szczerości swoiey niemylne dał dowody.

Ten pierwszy, że tak rzekę, Akt Seymu przymuszający Moskwę do wyprowadzenia Woyska i Magazynów swoich niemógł wzbudzić, tylko powszechną w spół-obywatelach radość, którą dzielić miałem sobie za słodką powinność. Jak zaś ciąg nieszczęśliwych okoliczności zwykł przytłumiać czucia i myśli człowieka, tak równie pomyślność wpędza go częstokroć w iakoweś zachwycenie, niedając mu czasu refleksowania, iż niedosyć krok

A

pierwszy do szczęśliwości uczynić, należy go utwierdzić, należy też pomyślność zabezpieczyć, aby przemijającą niebyła. Tey to smutney obawiając się konfekwencyi. Zacząłem pilniey dofiadywać na Sełsyach Seymowych, i tychże postępowanie rozważać. W krótcie z smutkiem naymocniey mnie przerażającym postrzegłem prawdę tey myśli, którą wzwyż wyraziłem, postrzegłem mówię, że szczęśliwości krok pierwszy w zapomnienie wprowadził. Ze z drugiey strony czuwająca na Nas zagraniczna intryga profitując z upoienia Narodu blaskiem pomyślności, poczęła urzucać projekta do zakłócenia nie zaś do porządku dążące. Ten widok że prawdziwy i nie na samym tylko mniemaniu lub uprzedzeniu iest zafundowany, łatwo kaźden przekona się, gdy następujące okoliczności w trakcie Seymu rozrzucone tu zaś ciągle zebrane bezstronnie uważyc zechce.

Po okrzyknieniu sto-tysięcznego Woyska w ciągu opifu Magistratury tym zarządzać mającey wypadł Projekt dość wyraźnie do polpolitego rużenia dążący. Kto go podał? kto popierał? niemam racyi wspominać, bo pewnie pamięć całej publiczności niedawną obeymie Epokę, że zaś te szkodliwe wniesienie było odwrócone, winniśmy, iak moja zasiągnąć mogła wiadomość, zdrowym reflexiom Dworu Nam sprzyiającego, który przyrzekając wewszelkich przypadkach dzielną swą pomoc, radził odwracać wszelkie zamieszania do osłabienia bar-dziej iak umocnienia Kraju dążące.

Nastąpiło potym powiękżenie Kawaleryi Narodowey. Jako Polak, iako znaiący dzieie Narodu mego, niemogę tylko wielbić tę część Woyska Naszego w całej Europie sprawiedliwą okrytego sławą. Tego zaś nowo ustanowiona liczba, czy iest do proporcyi piechoty, iako cywilny rezonować niuemiem i zostawiwszy tę kwestyą

do roztrząśnienia woyskowość znaiącym, sam się zaftanawiam nad nowym podów czas podfuniętym projektem, to iest: żeby wybrać było Ofoby do rozeftania po Woiewódtwach, dla łatwieyftzego zachęcenia i namówienia Szlachty do ftużby Kawaleryi Narodowej. Udawali promowuiący projekt, że iak nayspilniey należy Nam myśleć o pomnożeniu Woyska a ftzczególniey Kawaleryi Narodowej. Ze dla tey Regefttr tylko otworzyć będzie rzeczą próżną i żadnego dobrego nieprzynofzącą ftuktu. Lecz że iuż był Narod oftrzeżony pierwfzym poftpolitego ruftzenia projektem, boiąc się aby rozeftañcy proponowani odziawftzy się innym pretextem nie dążyli do iakowego zamieftzania po Woiewódtwach, wziął przed się wftpomniony zaciąg Kawaleryi oddać Rotmiftrzom, że rezolucya Stanow była przezorna łatwo kożden reflektuiący poznać może, że rezonowanie pragnących zakłócenia w Kraju było fałftzywe i tylko ich zamyśl ftzkodliwy kftztaczące pokazało się to ze ftuktow, gdy iuż ftpofobem przez Rzeczpoftpolitą determinowanym w Komplecie zamierzonym Kawalerya Narodowa ftanęła.

Gdy intryga Zagraniczna niepotrafiła wzruftzyć fpokoyności Kraiowej, ani przez wprost proponowane poftpolite ruftzenie, ani przez rozeftanie Apoftołów pod pozornym pretextem pomnożenia Kawaleryi, a w Infttrukcyach ftkretnych pewnie poftpolitego ruftzenia był zamiar; gdy mówię te ftpofoby zamieftzania nieudały się rzucono się do ftłócenia wlpół-Obywatelów Seymiiących. Nietayno kożdemu że Stan Duchowny w Polftcze iest ftan Szlachecki a tym ftamym wiele w Kraju maiający konnexyi.

Pomijano okoliczności koórych cała Publiczność była ftwiadkiem, gdy Projekt podatkw przechodził, kożden ftyftzał głofty nietylko fałfte i różne na Stan Duchowny

rzucające czernidła ale wyrazy do tego punktu nieprzy-
stoyne, iż z zadziwieniem słucać trzeba było w Kraju
Religią Katolicką zaszczyconym. Przecięż Duchowni
w cierpliwości te wszystkie wytrzymawszy pociski, sami
dobrowolnie podwoyny offiarowali podatek, ani na po-
troyny niesfarkneli, gdy się podobało Stanom *Subsidium*
Charitativum na Skarb Konstytucyą zatwierdzić. Po-
wolność Duchowieństwa była w prawdzie pochwaloną.
W prawie przyjmującym jego Offiarę dwudziestego gro-
sza według dawnych Praw Dobra Duchowne na nowo z
dobrami Ziemskimi porównane. Słowem całe Prawo
przyjęte i zupełnie zakończone zdawało się nayfundamen-
talniey zapewniać własność Duchownych funduszow.
Lecz pokazało się, że ta burza na czas tylko uśmierzona
była, że szukano momentu zręcznego aby ją na nowo
wzniecić. Czy sprawiedliwie czy sfośownie do powyż-
szego Prawa, czy zgodnie z Aktem Konfederacyi, z Pakta-
mi od Narodu Królowi przepisanimi, na koniec czy z
zyskiem w dalszym czasie dla Skarbu publicznego niech
sądzi publiczność. Ja zaś do swego dążąc celu, widzę
że intryga była do wzburzenia Duchowieństwa chcąc tę
przymusić do takowych krokow, które choćby ten Stan
przeciw przemocy nieratowały przecięż obrady zakłócić
mogły. Dzięki szanownemu Duchowieństwu, że swoje
użytki użytkom Kraju poświęciło, że postrzegło intrygę
w prowadzaną, że umiało zręcznieyszą swą polityką nie-
zręczną i nienawistną interesom publicznym zwrócić
kabałę.

Po tych wszystkich przeszłych okolicznościach
mniemałem że podstępna intryga znalazłszy w swych
zamiarach przeciwność ustanie, albo z ciężkością coś
nowego do zakłócenia wynaydzie, lecz omyliłem się w
zdaniu moim, kiedy na kilku już Sessyach słyżę w prowa-

dzo-

dzoną nową kwestyą, że iakoby wykrzyknowſzy prawo ſtutyſięcznego Woyska dziś go chcą zmniejszyć, albo co więcey, że połowa Seymujących Woyska niechce, takowych potwarzy ſłucham i dziwuję ſię że mogą czynić impreſyą, kiedy do tego momentu nikt nieſłyſzał wniefienia, aby zmniejszyć Woyska, a tym bardziej aby go niemieć.

Pochop tego nowego zamieſzania w Seymie ieſt iak mniemam wzajemne nieporozumienie ſię. Niewidziałem bowiem i nieſłyſzałem nikogo z Seymujących, któryby niepragnał powiekszenia ſił Krajowych. Z tą tylko różnicą, że iedni beſpieczeńſtwa Rzeczypoſpolitey na ſamey zakładaia woyskowoſci, drudzy głębiąc rzeczy chcą politykę chcą ekonomią razem z woyskowością łączyć.

Jeſtem ja z liczby tych, który z naysczuſszą radością ſłyſzałem wykrzyknięte Stotyſięczne Woysko, iuż tedy przeciw tey liczbie ani mówić ani piſać niechciałbym. Ale gdy ieſtem za wymienioną liczbą, ieſtem oraz za ekonomiką ſkarbu, którego oſzczędność nayspierwſzym kaźdego Narodu powinna być zamiarem; i dla tego radbym zapał w roſtropną przemienił radę, a z tey wypłynie różnica Etatu Woyska, ieden do pokoju, drugi do Woyny ſtoſowny. Nic ja tu w tey różnicy niewymyſlam nowego, bo kto tylko i na ſąſiedzkie i na dałſze Potencye chce rzucić oko obaczy, że w ich Woyskach Etat woyny i pokoju ieſt różny. Y tak we Francyi woyska na nogach niemaſz iak ſto kilkadzieſiąt tyſięcy, a przeto ſiedemdzieſiąt tyſięcy w Milicyi. Taki układ w Auſtryi, taki w Pruſiech, taki w Anglii. Milicya czyli w Kantonach zapiſani ludzie nieſą płatni, zaſtępiają goſpodarſtwo rolnicze tak iſtotne dla kaźdego Kraju a nie mniej ſą żołnierzami, i zaſzwe w razie woyny gotowi do bitwy. Są bowiem wyznaczone momenta w roku, gdzie Milicyą czy

Kantonistów Officyerowie exercytują i gotowych do służby Woyskowej utrzymują. Takim urządzeniem Skarb publiczny oszczędza w pokoju pieniądze, które potem w wojnie używa. Niech z nas koźden na to pomni, że niedofyć mieć liczbę Stotyśięcznego Woyska, trzeba do niego rekwizytow woiennych, których mnogość wielka i kosztowna, znacznych potrzebuie wydatkow. Cóż dopiero gdy do Woyny przyidzie expens ograniczyć iest ciężko, bo los wątpliwy woiujących nieprzeyrzane w sobie zawiera przypadki.

Tu ini ktoś odpowie, że pomimo wszelkiew ekonomiki skarbowey przecięż w przypadku woyny podatki choć czasowe bydź muszą powięklszone, lecz na to łatwa odpowiedź, gdy się zgodzę, że wydatek extraordinaryiny równie extraordinaryinego potrzebuie wpływu do Skarbu, to rzecz widoczna, ale niemniej i to iasne co powiem, że kaźden nowy podatek choęby z naywiększą był dany chęcią, przecięż do ułożenia do zebrania i wniescia do Skarbu potrzebuie przeciągu czasu. Interesfa zaś Kraju, całość jego potrzebować może nieodwłócznego ruszenia Woyska. W ten czas ekonomika Skarbu w pokoju zachowana łączy się z dobrą polityką i zastępuie czas w którym rząd o dalżym swoim zaradza bezpieczeństwie.

Niedaymy się ludzić kochani Współ-Ziomkowie fałszywym punktem honoru, który usiłują w umyśle nasze wraźać. Ze ustanowiwszy Etat stotyśięcznego Woyska, cofać się byłoby hańbą Narodu. Ja śmiało pomiem, że więcey hańbi Narod zapał nie umiarkowany, bo ten najszkodliwsze w Rządzie zwykł rōdzić konsekwencye. Może tym którzy niechęą abyśmy byli prawdziwie rządzeni potrzeba tego zapału; potrzeba abyśmy chcąc naylepiey

o fo-

o sobie myślic wpaśli w takie omyłki, któreby Nas od prawdziwego oddaliły celu.

Postrzeźmy się więc w naszej opinii, chciejmy się wzajemnie wyrozumieć, a upewniam, że się na iedno zgodziemy i oszukamy szkodliwe dla nas nadzieie tych, którzy pod różnemi pozorami umyśli zagrzewaiąc chcą najlepsze dla dobra publicznego wstrzymywać chęci, chcą punktem honoru stutyścieznego Woyska przelzkodzić, abyśmy niemieli i sześdziesiąt tysięcy porządnego i we-wszystko opatrzonego. Chcą abyśmy raptownym a nieproporcyonalnie licznym zaciąganiem Skarb Nasz niszczyli. Wszak niedawno było doniesione Stanom, że iuż blisko piędziesiąt tysięcy iest Woyska Polskiego. Ale nie-przyniesiono tey wiadomości, czy te Woysko zupełnie iest ubrane i w broń opatrzone, że są gotowe harmaty, kule, prochy, wozy namioty; wiecey powiem co z partykularney mam wiadomości: że gdy przy rozruchach Ukraińskich chciano obozow pomniejszych zedwa uformować, namiotow nie było, a zatym i skutek urzędzeń zbawiennych uchybić musiał.

Niedyktuieź roztropność podobnym i innym zaradzić nieporządkom? nieubiegaiąc się za liczbą ludzi, i owszem toż ograniczywszy iak wyżej przepowiedziałem tak opatrzyć, aby do każdego ruszenia była gotowa. A nieodwłócznie urządziwszy Kantony i przykreemu zapobieży się rekrutowaniu i liczba Stutyścieznego Woyska łatwo w każdey znajdzie się okoliczności.

Bezprzestannie slyszę, że pokoy może się zbliżyć, że trzeba Nam nasze przyspieszać roboty, aby Nas rządne-mi i mocnemi zastał. Do tak chwalebneho dążąc celu iuż przecię po roku Seymowania wyznaczona Deputacya z ludzi prawdziwie światłych do ułożenia proiektu rządu. Należy zaufać że ciż godni Obywatele przyspieszą swa robotę bo czuią tey przyspieszenia potrzebę; ale niewiem czy

czy ich chęciom odpowiadać będą chęci Jzby Seymowej, czy tam niepotrafią wrzucić milion okoliczności od układu tego Rządu oddalających. Wcześniej w tym się ostrzegać należy i wcześniej zabiegać intrydze, która może nanowo naleyplzzych omamić Obywatelow.

Powiedziawszy to, co mi Obywatelstwo, co chęć widzenia Kraj mój szczęśliwym dyktować mogła; kończę ofnowę myśli moich, aby zapał przestał bydź prawidłem ich czynności i aby pamiętali: że flegma roftropność u-wagi polityczne są prawodawcow nayeelnieysze przy-mioty, i iedne które Nas do związkow z Zagranicznemi do Traktatow handlownych, do siły wewnętrzney przy-prowadzić potrafią.

W D R U K A R N I
Wolney na Krajowym papierze

XVIII. 2. 671

<http://rcin.org.pl>

1427

F

XIII.2.671